

PROLOOG

Ergens in het westen van Australië lag een prachtige boerderij: Oakley House. Een bedrijf dat gespecialiseerd was in het fokken en scheren van schapen en waar ook paarden gefokt werden. Maar Oakley House was behalve een boerderij ook een revalidatie-oord waar mensen, die speciale zorg en aandacht nodig hadden, op konden knappen en zich gereed konden maken voor een goede terugkeer in de samenleving.

Jacob en Abby, de beide eigenaren, hadden hun leven zo ingericht dat er altijd ruimte was voor iemand in nood.

Hun goede vriend Dr. Edward Mose had hun een aantal dagen eerder gevraagd of zij de nazorg voor een patiënt wilden overnemen en zonder veel vragen te stellen, hadden ze hun huis en diensten beschikbaar gesteld. Oakley House stond altijd open voor iedereen, maar Edward Moses naam had hier een speciale betekenis en zijn gasten kregen voorrang.

Edward en Jacob waren oude vrienden en studiegenoten. Ze hadden vanaf de middelbare school lief en leed met elkaar gedeeld. Edward en Jacob begonnen samen aan de opleiding, maar al gauw bleek dat Jacob te veel van zijn kostbare vrijheid moest missen en het niet helemaal naar zijn zin had.

Toen het tijd werd om een specialisatie te kiezen, gaf Jacob toe aan zijn gevoelens en liet de medische wereld achter zich. Van het geld dat hij had geërfd van zijn grootouders en waarover hij op zijn 25ste verjaardag de beschikking had gekregen, had hij niet lang daarna een kleine, totaal verwaarloosde boerderij gekocht, ten noorden van Perth. Iedereen had hem voor gek verklaard. Jacob wist nauwelijks iets over de verzorging van schapen, laat staan hoe een schapenboerderij gerund moest worden. Maar Jacob nam een aantal mensen in dienst en ging vol goede wil de toekomst tegemoet.

Jacob en Edward bleven contact houden en minstens eens per halfjaar kwam Jacob het stadse leven 'herproeven' en kwam Edward 'bijtanken' in de rust van Oakley House, zoals Jacob zijn huis had genoemd.

Tijdens een van Jacobs bezoeken aan Edward leerde hij Edwards verloofde en diens zus Abby kennen. Abby en Jacob kregen een relatie en Abby vond het geen probleem het drukke Sydney voor Oakley House te verruilen.

Een jaar later was Oakley House totaal veranderd.

Door een aantal hectares van hun land te verkopen en de schaapskudde in te perken, hadden ze meer overzicht gekregen. Van het geld dat deze transactie had opgeleverd, hadden ze zowel het huis met de bijgebouwen als de omheiningen kunnen verbeteren. Zo

was het een verzorgd geheel geworden, een bezit dat gezien mocht worden.

In de loop der jaren kwamen er toch weer schapen en uiteindelijk ook paarden bij, maar Jacob bleef zijn bezittingen toch vooral als liefhebberij zien. Ze hadden een grote moestuin waar ze uit aten en ze financierden alle uitgaven met de opbrengsten, die de schapenwol en de verkoop van de raspaarden opbracht.

De eerste 'gast' werd Jacobs vader, die moest herstellen na een zware operatie. Nadat zijn vrouw was overleden, had hij zich nog prima weten te redden, maar nu was hij zozeer verzwakt dat hij zich niet zelf thuis kon redden. Jacob en Abby openden hun deuren voor hem. Jacobs vader kreeg een liefdevolle verzorging en Abby vond hierin haar 'roeping'.

Vanaf die tijd kwamen er op Oakley House regelmatig mensen 'aansterken'. Soms waren het familieleden, maar ook kwam Edward weleens met het verzoek iemand tijdelijk op te nemen. Jacob had Abby zoveel mogelijk medische handelingen bijgebracht, zodat een eventueel ziektegeval nooit een probleem zou kunnen vormen.

Zo vergingen vele jaren, waarin de boerderij opbloede tot een heel verdienstelijke onderneming. Er werden vier kinderen geboren, die, vanwege de te grote afstand naar de stad, thuis werden grootgebracht en geschoold.

Jacob leerde hun alles wat ze moesten weten over de boerderij en het buitenleven, terwijl Abby toezag op hun schoolwerk. Hun ontspanning vonden ze bij het personeel, de paarden en de gasten die nog steeds kwamen. De kinderen groeiden op tot jonge mensen met een grote dosis mensenkennis. Capaciteiten die ze goed zouden kunnen gebruiken.
